

SHOLEH REZAZADEH EEN BERG ZWIJGEN

5: ODE AAN JOUW STEUNPILAAR

Lees eerst onderstaand gedicht van Sholeh Rezazadeh.

TOT RUST GAAN

bergen zijn de gedachten van de aarde
rivieren haar zweet
vlaktes strekken in haar dromen uit
woestijn is een vergeten droom
wij zijn haar kinderen, moe van het spelen
verlangend naar een knuffel van iemand die ons spel serieus neemt
als we rusteloos worden
willen we hard op haar stampen
met een koffer zo klein als een hand
of zo zwaar als een huis om je nek
op een reis voor plezier of het vertrek
in de taal van een moeder, een vader, een liefde
tot we weer tot rust komen
op de schouders van de bergen, in de armen van de rivieren,
hand in hand met de vlaktes, in de slapeloze ogen van de woestijnen
of bij elkaar.

Een **ode** is een lofdicht, waarin iets of iemand geprezen wordt. De inhoud is positief, lovend en poëtisch qua taal.

Uit: *Neem ruim zee* (Ambo | Anthos, 2024)

- Welke overeenkomsten zie je tussen dit gedicht en *Een berg zwijgen*?
- Zoek in *Een berg zwijgen* zes zinnen die iets zeggen over eigenschappen van de berg en de betekenis van de berg voor Naneh.
- Is Naneh een berg voor de ik? Waarom wel of niet?
- Wie/wat geeft jou steun? Waarom?
- Schrijf een ode aan jouw steunpilaar en verwerk daarin twee zinnen uit het verhaal. Je mag de zinnen aanpassen als dat nodig is.

